Dosar nr. 12-2-29286-180519 (2-7846/19)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

28 martie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Russu Natalia
Grefier Poiată Valeria

examinând în ședință publică, în sediul instanței, în procedură contencioasă, în limba română, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ”MOLDASIG” S.A. împotriva Inspectoratului de poliție *****, intervenienți accesorii *****, *****, Inspectoratul General al Poliției, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

constată:

Argumentele participanților la proces.

1. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul instanței la data de 17 aprilie 2019, sub nr. 05-3/1-14982, reclamanta ”MOLDASIG” S.A. a chemat în instanța de judecată pârâtul Inspectoratului de Poliție *****, intervenient accesoriu *****, cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta învederează că, la 20 octombrie 2017, în mun. Chișinău, a avut loc un accident rutier între automobilele de model *****, condus de ***** și automobilul de model *****cu n/î *****, condus de *****. Indică că, vinovat de producerea accidentului rutier și cauzarea prejudiciului material a automobilului *****cu n/î *****, conform Deciziei Poliției, a fost găsit șoferul automobilului *****, dl. *****, care a prezentat un certificat de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. *****, eliberat de către acesta. Invocă că, în conformitate cu art. 21 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, în urma primirii cererilor din partea persoanelor cointeresate, a întocmit un dosar de daune înregistrat sub nr. *****. Indică că, la data de 10 noiembrie 2017, a fost întocmit un proces- verbal de constatare și evaluare a pagubelor nr. ***** prin care de comun acord cu părțile cointeresate au fost stabilite defectele aduse automobilului deteriorat *****cu n/î *****. Relevă că, conform devizului de calcul întocmit de specialist, suma despăgubirii de asigurare pentru repararea

automobilului *****cu n/î ***** constituie 5117,24 de lei. Susține că, în baza contractului de asigurare și a Ordinului Directorului General a acesteia a achitat despăgubirea de asigurare în mărime de 5117,24 de lei, beneficiarului despăgubirii de asigurare. Invocă că în conformitate cu art. 29 lit. f) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci când: - utilizatorul autovehiculului nu dispune de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului rutier. Menționează că, de asemenea s-a făcut o interpelare către Ministerul Transporturilor și Comunicațiilor, pentru a prezenta informație dacă automobilul ***** a trecut testarea tehnică. Relevă că, a primit răspuns la interpelare de la IP ”AGENȚIA NAȚIONALĂ TRANSPORT AUTO” că, unitatea de transport ***** nu are revizia tehnică. Informează că, conform punctului 24 din Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului RM nr. 1047 din 08 noiembrie 1999, începând cu 01 ianuarie 2008 sunt supuse testării tehnice obligatorii toate autovehiculele și remorcile acestora din țară. Conchide că, în scopul soluționării amiabile a litigiului a expediat în adresa pârâtului o pretenție cu propunerea achitării benevole a prejudiciului material în sumă totală de 5117,24 de lei, însă până în prezent suma nu a fost achitată.

3. În drept, reclamanta și-a fundamentat cererea de chemare în judecată în temeiul prevederilor de la art. 29 lit. f) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule și art. art. 166,167 din Codul de procedură civilă și **a solicitat** încasarea de la pârât a prejudiciului material în mărime de 5117,24 lei și a tuturor cheltuielilor de judecată.
4. ***La 19 noiembrie 2019, reprezentantul Inspectoratului de Poliție *****, Chitoraga Tatiana, a depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 26-28)***
5. Întru dezvoltarea criticilor formulate în referință, pârâtul a invocat faptul că nu este de acord cu cererea de chemare în judecată depusă de către reprezentantul „MOLDASIG” S.A. și solicită respingerea acesteia ca fiind înaintată către pârâtul necorespunzător. Face trimitere la prevederile art. 333 alin.(l) din Codul muncii, art. 327 alin.(l) din Codul muncii, art.338 alin.(l) pct. f) din Codul muncii. Indică că, la 20 octombrie 2017, în mun. Chișinău a avut loc un accident rutier între automobilele de model ***** cu n/î *****, condus de fostul angajat al Inspectoratului de Poliție *****, ***** și automobilul de model *****cu n/î *****, condus de *****. Relevă că, vinovat de producerea accidentului rutier conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. *****și a deciziei Direcției de Poliție mun. Chișinău din 09 noiembrie 2017 a fost recunoscut *****, vinovăția căruia a fost stabilită și prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 13 martie 2018, menținută prin Decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2018. Invocă că, în contextul celor menționate supra se constată întrunirea prevederilor art. 1998 alin.(l) din Codului civil, conform căruia “Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare

prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune”. Invocă că, în conformitate cu prevederile pct. 11) subpct. a) al Hotărârii Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere”, conducătorul de vehicul este obligat, înainte de plecare să verifice starea tehnică a vehiculului și să o supravegheze pe parcurs, în special funcționarea sistemelor de direcție, de frânare, dispozitivelor de iluminare și semnalizare, or starea tehnică a automobilului se verifică inclusiv prin verificarea certificatului de revizie tehnică (act-raport în care se reflectă starea tehnică a automobilului la data examinării de către persoanele responsabile)”. Susține că, potrivit Secțiunii a 18-a din Regulamentul indicat, “Este interzisă exploatarea vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare în cazurile în care; b)acesta nu a fost supus controlului tehnic de stat sau lipsește ecusonul ce confirmă efectuarea acestuia cu raportul de verificare tehnică a vehiculului”. Constată că ***** având calitatea de funcționar public cu statut special și activând în cadrul Inspectoratului de Poliție *****, prin prisma prevederilor Regulamentului circulației rutiere invocat mai sus, urma să verifice actele indicate supra, și în cazul depistării a cărorva neajunsuri (lipsa reviziei tehnice sau alte acte după caz) urma să evite exploatarea automobilului de model ***** cu n/î *****. Relevă că, conform pct.4) al Ordinului MAI nr.366 din 09 octombrie 2007, Cu privire la aprobarea normelor de exploatare a mijloacelor de transport în cadrul - subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, ”se permite deplasarea colaboratorilor cu transportul de serviciu pe teritoriul Republicii Moldova, în auri de serviciu, cu acordul șefului subdiviziunii, iar peste hotarele ei numai cu autorizația scrisă a conducerii MAI”. Face trimitere la prevederile art.6 alin.(6) din Legea nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, unde este stipulat că „ funcționarul public cu statut special are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul său ierarhic dacă acestea sânt ilegale. Menționează că aceste situații funcționarul public cu statut special trebuie să le aducă la cunoștința superiorului ierarhic al persoanei care a dat dispoziția”. Invocă că, reglementări asemănătoare sunt prevăzute și în art. 2004 din Codul civil, „îndeplinirea unei activități impuse ori permise de lege sau de ordinul superiorului nu îl exonerează de răspundere pe cel care putea să își dea seama de caracterul ilicit al faptei sale săvârșite în asemenea împrejurări.” Constată cu certitudine, că ***** a ignorant prevederile legale expuse supra și sub propriul risc a urcat la volanul automobilului de model ***** cu n/î *****, cunoscând că acesta nu dispune de revizie tehnică or, era obligat să verifice starea tehnică a vehiculului (existența certificatului de revizie tehnică) în conformitate cu prevederile pct.11 subpct. a) din Hotărârii Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere”. Relevă că, probe care ar dovedi faptul precum că ***** a fost împuternicit de a se urca la volanul automobilului de model ***** cu n/î *****, nu există. A solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și înaintată față de pârâtul necorespunzător.

6. ***La 11 februarie 2021, reprezentantul reclamantei "MOLDASIG" S.A., avocatul Adam Gheorghii, a înaintat în cadrul ședinței de judecată, cererea de chemare în judecată concretizată. (f.d. 59-61)***
7. În motivarea cererii de chemare în judecată concretizată, reclamanta a indicat suplimentar prevederile de la art. 1329 alin. (1) din Codul civil, (în redacția la data producerii cazului asigurat), "Asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare preia, în limitele acestei sume, dreptul la creanță pe care asiguratul sau o altă persoană .are a încasat despăgubirea de asigurare îl deține în raport cu terțul responsabil de producerea pagubei dacă legea sau contractul nu prevede altfel". Relevă că, potrivit prevederilor art. 29 lit. f) din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, "Asigurătorul are dreptul să înainteze acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor care nu dispune de certificat de revizie tehnică la data producerii accidentului rutier". Indică că, conform punctului 24 din Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului RM nr. 1047 din 08 noiembrie 1999, începând cu 01 ianuarie 2008 sunt supuse testării tehnice obligatorii toate autovehiculele și remorcile acestora din țară. Susține că, potrivit informației oferite de ANTA din 24 noiembrie 2017, s-a stabilit că mijlocul de transport ***** cu n/î *****, nu dispune de raport de inspecție tehnică la data producerii accidentului rutier. Citează prevederile art. 1398, alin. (1) și art. 1410 din Codul civil, (în redacția la data producerii cazului asigurat). Menționează că, raportând dispozițiile legale aplicabile prezentei spețe reiese că proprietarul m/t ***** cu n/î ***** - Inspectoratul de Poliție ***** are obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit. La fel, face trimitere la prevederile art. 1403 din Codul civil (în redacția la data producerii cazului asigurat). Invocă că, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat din vina angajaților săi cu posibilitatea de a înainta acțiune în regres angajatului său pentru recuperarea sumelor achitate. Susține că, potrivit normelor legale citate în coraport cu probatoriul administrat, obligația de restituire a despăgubirii de asigurare achitate aparține comitentului Inspectoratul de Poliție *****. Susține că angajatorul în calitate de comitent poartă răspundere pentru acțiunile angajatului său în calitate de prepus în funcțiile încredințate acestuia, la caz dovedirea faptului depășirii atribuțiilor de serviciu având relevanță doar la înaintarea acțiunii de regres de către comitent (prepusul având posibilitate de exonerare de răspundere față de comitent în cazul conformării instrucțiunilor comitentului), nu și la determinarea subiectului responsabil de reparare a prejudiciului cauzat, care ab initio revine angajatorului - Inspectoratul de Poliție *****.
8. ***La 01 aprilie 2021, reprezentantul Inspectoratului de Poliție *****, Chitoraga Tatiana a depus referință suplimentară la cererea de chemare în judecată. (f.d. 64-67)***
9. Întru dezvoltarea criticilor formulate în referința suplimentară, pârâtul a reiterat faptul că, nu este de acord cu cererea de chemare în judecată depusă de către reprezentantul „MOLDASIG" S.A. și solicită respingerea acesteia ca fiind înaintată

către pârâtul necorespunzător. Relevă suplimentar că, la 30 august 2013, în baza Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.352 ef., ***** Simion a fost angajat în funcția de inspector al Serviciului escortă al Secției management operațional din cadrul Inspectoratului de poliție *****, iar la 06 februarie 2019, în baza Ordinului Inspectoratului General al Poliției nr.48 ef., ***** Simion a fost transferat în funcția de locțiitor al comandantului grup al Grupului de luptă al Detașamentului nr.3 intervenție acțiuni speciale al Brigăzii de poliție cu destinație specială ”FULGER” fiind eliberat din funcția de ofițer al Serviciului escortă al Secției management operațional al Inspectoratului de poliție ***** al Inspectoratului General al Poliției. Reiterează că, conform ordinului Inspectoratului de poliție ***** nr. 25 din 14 iunie 2017, Cu privire la modificarea, completarea Ordinului IP nr.43 din 20 decembrie 2016, Cu privire la consumarea carburanților pentru mijloacele de transport auto și întărirea acestor mijloace de transport după angajații săi, automobilul de model ***** cu n/î ***** a fost întărit după angajații Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică și anume după: *****. Susține că, careva ordine/documente care ar dovedi faptul precum că ***** a fost împuternicit de a se urca la volanul automobilului de model ***** cu n/î *****, nu există. În continuare citează prevederile art. 1998 alin.(l) din Codul civil, pct.11) subpct. a) din Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere”, conducătorul de vehicul este obligat, înainte de plecare să verifice starea tehnică a vehiculului și să o supravegheze pe parcurs, în special funcționarea sistemelor de direcție, de frânare, dispozitivelor de iluminare și semnalizare, or starea tehnică a automobilului se verifică inclusiv prin verificarea certificatului de revizie tehnică (act-raport în care se reflectă starea tehnică a automobilului la data examinării de către persoanele responsabile). La fel, indică că, potrivit Secțiunii a 18-a a Regulamentului indicat, ”Este interzisă exploatarea vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare în cazurile în care; b)acesta nu a fost supus controlului tehnic de stat sau lipsește ecusonul ce confirmă efectuarea acestuia sau raportul de verificare tehnică a vehiculului”. Susține în continuare faptul că *****, având calitatea de funcționar public cu statut special și activând în cadrul Inspectoratului de poliție *****, prin prisma prevederilor Regulamentului circulației rutiere invocate mai sus, urma să verifice actele indicate supra, și în cazul depistării a cărorva neajunsuri (lipsa reviziei tehnice sau alte acte după caz) urma să evite exploatarea automobilului de model ***** cu n/î *****. Relevă că, conform pct.4) al Ordinului MAI nr.366 din 09 octombrie 2007, Cu privire la aprobarea normelor de exploatare a mijloacelor de transport în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, se indică că, ”Se permite deplasarea colaboratorilor cu transportul de serviciu pe teritoriul Republicii Moldova, în scopuri de serviciu, cu acordul șefului subdiviziunii, iar peste hotarele ei numai cu autorizația scrisă a conducerii MAI”. Luând în considerație faptul că nu există un document în baza căruia ***** ar fi avut dreptul de a exploata automobilul de model ***** cu n/î *****, dar prezumând că ar fi executat un ordin verbal al șefului, face trimitere la prevederile art.6 alin.(6) din Legea nr.288/2016

privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, unde este stipulat că, ”Funcționarul public cu statut special are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul_său ierarhic dacă acestea sânt ilegale. Aceste situații funcționarul public cu statut special trebuie să le aducă la cunoștința superiorului ierarhic al persoanei care a dat dispoziția”. Invocă că, reglementări asemănătoare sunt prevăzute și în art. 2004 din Codul civil. Constată că ***** a ignorant prevederile legale expuse supra și sub propriul risc a urcat la volanul automobilului de model ***** cu n/î *****, cunoscând că acesta nu dispune de revizie tehnică or, era obligat să verifice starea tehnică a vehiculului (existența certificatului de revizie tehnică) în conformitate cu prevederile pct.11 subpct. a) din Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere”. Comunică precum că, însăși directorul general al „MOLDASIG” S.A., *****, în Ordinul nr.2265-01 din 06 decembrie 2017, Cu privire la achitarea despăgubirilor, care este anexat la cererea de chemare în judecată, a ordonat ”de a înainta acțiune de regres către persoana vinovată, ***** Simion, în mărime de 5117,24 lei conform art.29 lit.f) din Legea 414-XVI din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule”. A solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și înaintată față de pârâtul necorespunzător.

10. La 07 noiembrie 2023, în cadrul ședinței de judecată, s-a dispus atragerea în proces în calitate de intervenient accesoriu, Inspectoratul General al Poliției.
11. ***La 30 noiembrie 2023, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției, Solonari Ana a depus referință la cererea de chemare în judecată. (f.d. 115-118)***
12. În motivarea referinței, intervenientul accesoriu a susținut că nu este de acord cu cererea de chemare în judecată și o consideră neîntemeiată. Face trimitere la prevederile art.12 alin.(l) din Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, care prevede că, ”*Inspectoratul General al Poliției este unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova”*, iar potrivit art.15 alin.(l) din aceleiași lege, se stipulează că, ”*Poliția se organizează în subdiviziuni teritoriale - unități ale Poliției cu personalitate juridică, de competență teritorială corespunzător împărțirii administrativ-teritoriale a țării, subordonate Inspectoratului General al Poliției, care sînt amplasate și își desfășoară activitatea în teritoriul unității administrativ-teritoriale în baza regulamentelor de organizare și funcționare aprobate de șeful Inspectoratului General al Poliției”.* Invocă că, reglementări similare sunt prevăzute și la pct.19) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547/2019. Relevă că, în partea ce ține de personalitatea juridică, se atrage atenția că prin această noțiune se subînțelege: posibilitatea dobândirii în nume propriu a anumitor drepturi (patrimoniale și personale nepatrimoniale), asumarea obligațiilor, posibilitatea de a fi reclamant și pârât în instanța de judecată. Susține că, reieșind din circumstanțele stabilite, raportate la normele Legii nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului și

Regulamentului menționat supra, rezultă că Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de poliție ***** constituie două entități juridice distincte care se bucură de autoadministrare financiară și managerială proprie, pentru care legislația în vigoare delimitează strict competențele și sursele de finanțare ale acestora. Menționează că, potrivit certificatului de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. *****exat la materialele cauzei, în calitate de asigurător este „MOLDASIG" S.A., iar asigurat, Inspectoratul de poliție *****, ceea ce denotă faptul că contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă a fost încheiat între „MOLDASIG" SA și Inspectoratul de poliție *****, deci parte contractantă este Inspectoratul de poliție *****, entitate care a fost atrasă în proces în calitate de pârât. În acest context, menționează că unul din elementele relevante pentru determinarea subiectului responsabil de achitarea sumelor bănești, constă în determinarea statutului părților. Informează că, acesta nu se regăsește ca parte a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă din care motiv nu-i pot fi atribuite, de fapt și de drept, careva obligații. În continuare face trimitere la prevederile art.333 alin.(l), art. 327 alin.(l) și art.338 alin.(l) pct. f) din Codul muncii. La fel, indică că, potrivit prevederilor pct.11) subpct. a) din Hotărârea Guvernului nr.357/2009, Cu privire la aprobarea Regulamentului circulației rutiere, *"Conducătorul de vehicul este obligat, înainte de plecare să verifice starea tehnică a vehiculului și să o supravegheze pe parcurs, în special funcționarea sistemelor de direcție, de frânare, dispozitivelor de iluminare și semnalizare, or starea tehnică a automobilului se verifică inclusiv prin verificarea certificatului de revizie tehnică"*. Relevă că, potrivit Secțiunii a 18-a a Regulamentului indicat, *"Este interzisă exploatarea vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare în cazurile în care; b)acesta nu a fost supus controlului tehnic de stat sau lipsește ecusonul ce confirmă efectuarea acestuia sau raportul de verificare tehnică a vehiculului".* Susține că, s-a stabilit că la 20 octombrie 2017, în mun. Chișinău a avut loc un accident rutier între automobilele de model ***** cu n/î *****, condus de angajatul Inspectoratului de poliție *****, ***** și automobilul de model *****cu n/î *****, condus de *****. Relevă că, vinovat de producerea accidentului rutier a fost recunoscut șoferul automobilului de model ***** cu n/î *****, *****, care a ignorant prevederile Regulamentului circulației rutiere și exploatat automobilul de model ***** cu n/î *****. Susține că, drept urmare, conform prevederilor art. 1998 alin.(l) din Codul civil, "*Cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune"*. Conchide că, obligația de a repara prejudiciul îi revine persoanei vinovate de producerea accidentului rutier, *****. A solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

13. La 07 iulie 2023, prin încheiere protocolară, pe cauza de față, a fost introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu Motrosov Sergiu.
14. *În ședința de judecată*, reprezentantul reclamantei "MOLDASIG" S.A., avocatul Adam Gheorghe, a pledat pentru admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

15. *În ședința de judecată*, reprezentantul pârâtului Inspectoratul de poliție *****, Chitoraga Tatiana, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind îndreptată către un pârât necorespunzător.
16. *În ședința de judecată*, intervenientul accesoriu ***** a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată. A specificat faptul că nu a cunoscut că, la data de 20 octombrie 2017, data producerii accidentului rutier, automobilul implicat în accident, de model *****, nu avea revizia tehnică și că, de fapt, i s-a dat ordin de către un superior să se deplaseze cu automobilul în acea dată.
17. *În ședința de judecată*, intervenienții accesorii Inspectoratul General al Poliției și *****, citați legal, nu s-au prezentat, nu au solicitat amânarea ședinței de judecată, prin urmare, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de judecată.

18. ***Studiind motivele acțiunii înaintate, criticile formulate la aceasta, examinând probele prezentate pentru dovedirea celor invocate și prevederile legale ce guvernează speța, în raport cu considerentele ce vor fi redate în continuare, cererea de chemare în judecată se respinge***.
19. În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă ”*Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.”
20. În temeiul art.239 Cod de procedură civilă, ”*Hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată*.”
21. Din conținutul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă reiese că, ”*La deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii*”.
22. Asupra cauzei de față, instanța de judecată a stabilit circumstanțele de fapt potrivit cărora, la 20 octombrie 2017, a avut loc accidentul rutier în care a fost implicat autovehiculul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, la volanul căruia era cet. ***** și autovehiculul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, la volanul căruia era cet. *****. (f.d. 13)
23. Vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut cet. *****, conducătorul autovehiculului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****. (f.d. 13, 30-33)
24. S-a constatat că, la momentul producerii accidentului, autovehiculul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, era în gestiunea Inspectoratului de poliție ***** și era întărit după angajații Inspectoratului de poliție *****: *****. (f.d. 51, 54, 55,56 verso)

25. Este de accentuat că, autovehiculul de model *****, cu numărul de înmatriculare ***** era asigurat de către compania de asigurare ”MOLDASIG” S.A. (f.d. 12)
26. Urmare accidentului rutier, cet. ***** a cerut companiei de asigurare ”MOLDASIG” S.A. constatarea pagubei, stabilirea și achitarea despăgubirii. (f.d. 11)
27. Conform art. 1301 Cod civil ” *Prin contract de asigurare, asiguratul se obligă să plătească asigurătorului prima de asigurare, iar acesta se obligă să plătească, la producerea riscului asigurat, asiguratului sau unui terţ (beneficiarului asigurării) suma asigurată ori despăgubirea, în limitele şi în termenele convenite*.”
28. Astfel, în baza actului de evaluare cost-reparație nr. 196148, procesului-verbal de constatare a daunelor din 10 noiembrie 2017, dosarului de daună *****, compania de asigurare ”MOLDASIG” S.A. a decis de a achita lui ***** suma despăgubirii de asigurare în mărime de 5117,24 lei. (f.d. 8, 9, 14, 15)
29. La fel, ”MOLDASIG” S.A. a stabilit că, autovehiculul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, din gestiunea Inspectoratului de poliție *****, la data producerii accidentului rutier din 20 octombrie 2017, nu deținea certificatul de revizie tehnică. (f.d. 10, 10 *verso*)
30. Potrivit art. 29 lit. f) din Legea Nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule ”*Asigurătorul are dreptul să înainteze acţiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubelor atunci cînd: f) utilizatorul autovehiculului nu dispune de certificat de revizie tehnică la momentul producerii accidentului*”.
31. Prin acțiunea de regres promovată, reclamanta solicită încasarea din contul Inspectoratului de poliție ***** în beneficiul ”MOLDASIG” S.A. a despăgubirii de asigurare achitată lui *****, în sumă de 5117,24 lei și a cheltuielilor de judecată.
32. Reieșind din pretențiile deduse judecății și temeiul de drept invocat de către reclamantă, instanța de judecată concluzionează că, raportul juridic material-litigios dintre părți este prezumat în materia răspunderii civile delictuale.
33. Față de motivele efectiv invocate de către reclamantă, instanța de judecată va da eficiență normelor de drept în vigoare la data constituirii raportului juridic dintre părți, dedus judecății.
34. Potrivit art. 1398 Cod civil ”*Cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţămîntul persoanei vătămate şi dacă fapta autorului nu vine în contradicţie cu normele de etică şi morală*.”
35. Din conținutul art. 1403 Cod civil reiese că ”*Comitentul răspunde de prejudiciul cauzat cu vinovăţie de prepusul său în funcţiile care i s-au încredinţat. Comitentul conservă dreptul de regres contra prepusului. Prepusul se poate exonera dacă va dovedi că s-a conformat întocmai instrucţiunilor comitentului*.”

36. În textul art. 1410 Cod civil ”*Persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalaţiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanţelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcţii etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unei forţe majore (cu excepţia cazurilor în care dauna a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenţia persoanei vătămate. Obligaţia de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit. Posesorul izvorului de pericol sporit nu răspunde pentru prejudiciul cauzat dacă demonstrează că izvorul de pericol sporit a ieşit din posesiunea lui ca urmare a acţiunilor ilicite ale unor terţi. În acest caz, răspunderea revine persoanei care a dobîndit în mod ilicit izvorul de pericol sporit. În măsura în care posesorul izvorului de pericol sporit este vinovat de faptul că izvorul a ieşit din posesiunea lui, el va răspunde pentru prejudiciu în mod solidar cu persoana care l-a dobîndit în posesiune în mod ilicit. Posesorii izvoarelor de pericol sporit răspund solidar pentru prejudiciul cauzat unui terţ prin interacţiunea acestor izvoare (coliziunea mijloacelor de transport etc.). Prejudiciul cauzat posesorilor izvoarelor de pericol sporit ca rezultat al interacţiunii acestora se repară potrivit dispoziţiilor art.1398*.”
37. Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta a invocat faptul că angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat din vina angajaților săi, cu posibilitatea de a înainta acțiune de regres angajatului său pentru recuperarea sumelor achitate. Obligația de restituire a despăgubirii de asigurare achitată de companie aparține comitentului Inspectoratul de poliție *****, în calitate de prepus. Le fel, a invocat că, proprietarul autovehiculului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, Inspectoratul de poliție *****, are obligația să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit.
38. În analiza circumstanțelor de fapt stabilite și a pretențiilor deduse judecății, criticilor formulate, se atestă că, punctul de divergență din prezenta cauză constă în faptul dacă Inspectoratul de poliție ***** este sau nu pârâtul corespunzător.
39. Pe cauza de față, s-a stabilit că ***** a fost angajat în funcția de inspector al Serviciului escortă al Secției management operațional a Inspectoratului de poliție ***** **prin Ordinul nr. 352 ef al Inspectoratului General al Poliției, din 30 august 2013**. (f.d. 68)
40. Intervenientul accesoriu Inspectoratul General al Poliției, prin prisma art.12 alin.(l), art.15 alin.(l) din Legea nr.320/2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, pct.19) din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.547/2019, a confirmat că Inspectoratul General al Poliției și Inspectoratul de poliție ***** constituie două entități juridice distincte care se bucură de autoadministrare financiară și managerială proprie, pentru care legislația în vigoare delimitează strict competențele și sursele de finanțare ale acestora, că, în partea ce ține de

personalitatea juridică, prin această noțiune se subînțelege posibilitatea dobândirii în nume propriu a anumitor drepturi (patrimoniale și personale nepatrimoniale), asumarea obligațiilor, posibilitatea de a fi reclamant și pârât în instanța de judecată, fără a se expune dacă *****, angajat în baza unui ordin al Inspectoratului General al Poliției, este angajatul ultimului sau nu.

41. În atare împrejurări de fapt, reținând că, ordinul de angajare a lui ***** a fost emis de către Inspectoratul General al Poliției (f.d. 68), instanța de judecată concluzionează că, Inspectoratul de poliție ***** nu este angajatorul lui *****, implicat în accidentul rutier din 20 octombrie 2017.
42. Așa fiind, în situația de fapt stabilită, Inspectoratul de poliție ***** nu este comitentul și ***** nu este prepusul său în condițiile art. 1403 Cod civil.
43. Se statuează că, pe cauza de față, Inspectoratul de poliție ***** nu poate fi tras la răspundere civilă delictuală în temeiul articolului 1403 Cod civil și nu poate fi silit la plata în contul ”MOLDASIG” S.A. a despăgubirii de asigurare în sumă de 5117,24 lei, achitată lui *****, cu titlu de prejudiciu material, **or Inspectoratul de poliție ***** nu este pârâtul corespunzător în partea pretențiilor fundamentate pe dispozițiile de la art. 1403 Cod civil citat**.
44. Se reiterează că, conform ordinului Inspectoratului de poliție ***** nr. 25 din 14 iunie 2017, Cu privire la modificarea, completarea Ordinului IP nr.43 din 20 decembrie 2016, Cu privire la consumarea carburanților pentru mijloacele de transport auto și întărirea acestor mijloace de transport după angajații săi, automobilul de model ***** cu n/î ***** a fost întărit după angajații Serviciului supraveghere tehnică și accidente rutiere al Secției securitate publică și anume după: *****. (f.d. 56)
45. În cadrul ședinței de judecată, intervenientul accesoriu ***** a explicat faptul că, la data producerii accidentului rutier, a urcat la volanul automobilului de model ***** cu n/î *****, urmare unui ordin al superiorului său, însă a eșuat să justifice explicațiile sale deopotrivă cu alte probe pertinente, care să dovedească circumstanțele invocate. La fel, ***** a explicat că, persoanele responsabile de automobil nu l-au avertizat despre faptul că automobilul nu avea certificatul de revizie tehnică, el nu a cunoscut despre lipsa reviziei tehnice.
46. Așa fiind, în sarcina intervenientului accesoriu Monatîrschi Grigore este să prezinte toate probele care să demonstreze că, la data producerii accidentului, a urcat la volanul autovehiculului de model ***** cu n/î ***** la ordinul superiorului său, precum pretinde în ședința de judecată, deși autovehiculul era întărit după alți angajați.
47. Poziția formulată de către intervenientul accesoriu Monatîrschi Grigore nu poate fi admisă de către instanță, decât dacă este dovedită de către intervenient.
48. Anume ***** cunoaște mijloacele probatorii cele mai potrivite pentru a convinge instanța că el are dreptate, iar efectul defavorabil al nedovedirii afirmațiilor

referitoare la circumstanțele de fapt invocate va cădea asupra sa, având posibilitatea şi trebuind să se asigure cu probă veridică fără a suscita îndoieli.

49. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul Inspectoratului de poliție ***** a confirmat că nu există careva ordine/documente care ar dovedi faptul precum că ***** a fost împuternicit de a se urca la volanul automobilului menționat.
50. Mai mult, reprezentantul Inspectoratului de poliție ***** a menționat că, în conformitate cu pct. 4 al Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 366 din 09 octombrie 2007 Cu privire la aprobarea normelor de exploatare a mijloacelor de transport în cadrul subdiviziunilor Ministerului Afacerilor Interne, ”*se permite deplasarea colaboratorilor cu transportul de serviciu pe teritoriul Republicii Moldova, în scopuri de serviciu, cu acordul şefului subdiviziunii, iar peste hotarele ţării cu autorizaţia scrisă a conducerii MAI*”.
51. La caz, ***** nu a demonstrat că a dobândit în mod licit izvorul de pericol sporit.
52. Potrivit pct. 11 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului Nr. 357 din 13 mai 2009 ”*Conducătorul de vehicul, este obligat: a) înainte de plecare să verifice starea tehnică a vehiculului şi să o supravegheze pe parcurs, în special funcţionarea sistemelor de direcţie, de frînare, dispozitivelor de iluminare şi semnalizare*”, instanța apreciind a fi necesar de verificat inclusiv certificatul de revizie tehnică al automobilului.
53. Se reține că, este de obligația șoferului să verifice condițiile tehnice pentru admiterea în circulaţie a autovehiculelor şi remorcilor potrivit Capitolul III, Secțiunea a 18-a din Regulamentul menționat.
54. În speță, Inspectoratul de poliție ***** a demonstrat că izvorul de pericol sporit a ieşit din posesiunea sa ca urmare a acțiunilor ilicite ale unui terț, prin urmare, instanța de judecată statuează că, **în raportul juridic dedus judecății, Inspectoratul de poliție ***** nu poate fi tras la răspundere civilă delictuală, în temeiul 1410 Cod civil și nu poate fi silit la plata în contul ”MOLDASIG” S.A. a despăgubirii de asigurare în sumă de 5117,24 lei, achitată lui *****, cu titlu de prejudiciu material, în partea pretențiilor fundamentate pe dispozițiile de la art. 1410 Cod civil, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.**
55. În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului*.”
56. Din articolul 96 alin. (1) Cod de procedură rezultă că, ”*Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile*.”

57. Ca parte căzută în pretenții, reclamanta ”MOLDASIG” S.A. nu are dreptul la compensarea cheltuielilor de judecată.
58. În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ”MOLDASIG” S.A. împotriva Inspectoratului de poliție *****, intervenienți accesorii *****, *****, Inspectoratul General al Poliției, cu privire la încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Se explică dreptul părţilor şi participanţilor la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Russu Natalia